misel aastal. Õige tagasihoidlik tõus leidis aset toidu- ja maitseainete sisseveos.

Väliskaubanduse arvuliste üldtulemuste soodsuse juures on väliskaubandus viimaseil aastail arenenud õiges suunas ka koostuselt. Nimelt on tarvituskaupade osatähtsus järjest langenud. See näitab, et meie tootmisalad suudavad rahuldada siseturu nõudeid endisest suuremas ulatuses. Seetõttu võime väljast sisse vedada ka endisest enam tootmisabinõusid ja -vahendeid, kindlustada rahvale senisest enam tööd ja luua seega eeldusi rahva üldise elatusstandardi tõstmiseks.

Hindade liikumine. Aasta-keskmistena püsisid hinnad viimase kolme aasta jooksul võrdlemisi stabiilsena. Elumaksumuse kui ka suurmüügihindade indeksite kõikumine toimus aasta-keskmises ainult 1 punkti piires. Jälgides hindade liikumist üksikute kuude järgi leiame peale harilikkude sesoonsete võngete ka vahelduvast konjunktuurist tingitud ja lühemat aega kestnud kõikumisi. Üldjooneliselt toimus hindade liikumine viimase kolme aasta jooksul järgmiselt: 1933. a. esimesel poolel rauges hindade languse kiirus. 1933. a. teisel poolel tegid hinnad vääringu muutuse tagajärjel väikese hüppe ülespoole. Elumaksumusindeksi veerandaasta-keskmiste liikumises avaldus 4,5-punktiline ja suurmüügihindades 10-punktiline tõus. Aasta viimasel veerandil tuli aga ilmsiks uus languse tendents, mis kestis edasi ka 1934. ja 1935. aastal. Nii langesid suurmüügihinnad 1935. a. esimesel poolel isegi madalamale tasemele kui enne vääringu muutust 1933. a. esimesel poolel; elumaksumuse indeks jõudis niisamuti 1933. a. esimese poole tasemele. Seega oli kursimuutusest tingitud hindade kõvenemine kahe järgneva aasta kestel

Eesti kroonika 1935, lk. 55